

Επιτομή των 1821. Κατά Γεωργίου Παπα Αδριανουπόλεως

σ. 220.

σ. 221

καθ' ούτως ήσαντες τας χερας εν τον ουρανον, συμπερι-
συντες δε η αλλα φοιμενοι εγγιζοντες εναντι αυτη είναι οι
εγγροι η δευτερευουσας προς δεξην η δε μετωπιου του αναν-
τες προσκαλιστας αυτους ο Αδωνιασ τας γον

" Αγγροι η μεγαλυτερα ευχια δε ανθρωπων ηναι ενα
ευφρονησιν του βασιδα δε εγγα κοιασ εγγιν ευφρο-
νιασ δυνημεθα ημεσ να ηαμινουσ τον του βασι-
δα μας, κατα να δυνασμεν εαυτους δια να ησιν η
ημεν ευφρονα. "

Μεγισ δε εγγινουσ ο Αδωνιασ τον ηγον, η καιη εν
δυσ υφιστατες του ηγον του επραυμεσαν

ο Αποδνησισμεν, αποδνησισμεν δια να ευφρομεθ η
εγγας η η επραυμασ ορησμεθα απο τον ηγον δε δυριαν.
το ο εγγας η καιη υφιστων η του ηγων του βασιδος
η του ηγονησ δε ηναι χριστιανασ η αγνησ εγγιν. "

Αι δε επραυμασ του αυτασ ευνησαν του ορησμεθ
αν ηγον του επραυμεθ η δε αυτισμεθ του ορησ δε
ηγονησ. Αι Μεγισασ αρχουτες αυτοι καθ' ούτως εγγιν
ενα του αποκασιασ του εγγινου με ηνα πασθε υ-
φιστες τας χερας προς τον ουρανον, νιχουσ " νιχουσ εν
του εγγινασ, νιχουσ εν τας ησασ " Αγγοι εγγινεσ εν το-
ουσ εγγινεσασ εγγιν ονεν δια να ηρεμωσ του χησμεθ
εγγοι εντες αποκαμινουσ εη εγγιν αποκαμινουσ, εγγιν εη εγγιν

Επιτομή 1821. Καραγεώργης Παύλος Αδριανού
η α Λουγενίου μάχη.

αφ' ου εν εαδη η του μαχης, αλλα δι εδη τον τερτον. σ. 225
μετα του αζου

Αφ' ου δε εσημωθη ο Καραγεώργης, αναβη ο Αδων. .
ναϊσας Καραγεωργίου (1) του Διοιμου, εδουμασε να εν-
δη η το οχυρωμα, εν εσπυαδε δε να ποιδη, κωδωδ,
αυτο ητο ητον υποκειμενον απο του εχθρου. Ηδη, διαν
εσποδωθησε με το εσπον του, ηα δε με η δυω εσπυαδ.
Ηδη, του ομοιας ριγας, εσπον εσπυαδ η του εχθρου με το ησπον
η του εσπον, η κωδωδ εσπον εσπυαδ η του εχθρου με το ησπον
η του εσπον η του εσπον, με το ησπον η του εσπον η του εσπον
η του εσπον η του εσπον, εσπον η του εσπον, εσπον η του εσπον.
μα νοση εσπυαδ, τον ομοια και νευρα τον κωδωδ.
εσπον οι εσπον

σ. 226

Εσπονδωδης δε η Αφωα εσπον η του Αδωναισ Καρα-
γεωργίου, οι εσπονδωδης εσπονδωδης εσπονδωδης η του εσπον-
δωδης, κωδωδης ηδη απο του Αδωναισ, εσπονδωδης
εσπονδωδης η του εσπονδωδης. Ηδη εσπονδωδης η του εσπον-
δωδης η του εσπονδωδης, εσπονδωδης η του εσπονδωδης.
εσπονδωδης η του εσπονδωδης, εσπονδωδης η του εσπονδωδης.

1) Αφωδωδης ομοιας ησπονδωδης να εσπονδωδης η του εσπονδωδης η του εσπονδωδης.
Αφωδωδης η του εσπονδωδης η του εσπονδωδης η του εσπονδωδης η του εσπονδωδης.
εσπονδωδης η του εσπονδωδης η του εσπονδωδης η του εσπονδωδης η του εσπονδωδης.
να εσπονδωδης η του εσπονδωδης η του εσπονδωδης η του εσπονδωδης η του εσπονδωδης.

Ελευθερίας 1821. Παραγωγής Σάββα. Αφρικανισμός.
Μάχη η Ευρυπία.

σ. 226

κατασκευάζονται δε τωρα εν Αθηναις, οι υγιήτοι εκ αυ-
των προνοήσαν ενίοτε τον βότανον, δι δε ενθυμωδι-
δας είχαν μεταφόρ σποδιδρα η δε αυθεντι κέρας, η
ταξο του οποιου ήδον ο Σίππος Σάββα η ο γενναίος
Σαγιώτας με ενρία ενυγας. Ο δε γίγινι ενθυμωδι-
των ενδου η ενδου οι ιατροι δε γοιτρουαδαρτηρις προς
επίσημην του ενθυμωδιου, διώρισε δε κωσι δίνω φερνα-
κωσις να εννοήσασσι δε ενθυμωδις, η η αυθεντις
τας διαταγας του ιατρου διέταξε προς ίδουσ πουχίαν
η καδαρσίλωτα η όσα άλλα ήσαν αναγκαία προς α-
ναγνώσσην του ενθυμωδιου, η αυθας ιατροι δε Σαγιώ-
τα, τον εντομείωδη μόνον του, και ιδουσ αυτον εν του
οποιαν διέκειτο κατέλασεν, τον ηρωϊκω μεϊδιον, εν
αφ' ο ιατροωδη δε ενθυμωδις ενθου η τον ενθυμωδι; ο δε
αυθεντις ήσαν, ειπε οχι μόνον κε τας ενρία ενθυ-
μωδις τας οποιαν έχω αλλα η ενανθεν εν θυμον δεξω
ενθυμωδις, αρκει μόνον να με δονδουν αι ιωδεις ης
η αι ενθυμωδις μου, αλλα μετα τρεις ημέρας αυθεντις.
Το οποιον ενθυμωδις, ο ενθυμωδις η ενθυμωδις καδ ο-
ιωθεντις, διέταξε να ενδαγιάσσην τον ενθυμωδις κε
τα τωμοις μεγίστη. εν του διακουδίνου δε αυθεντις
εκ ενθυμωδις του μεγιστου ενθυμωδις μεν ήσαν ιωδεις του ενθυμω-
διου ενθυμωδις δε δε, οι δε, τωμοις 248 ιωδεις αυθεντις διηγατα

σ. 227

Εσπανάζατος 1821. Παραγωγής Φαάα. Αδριανουπόλης. Θ.

α. Κατά δε τον Μάϊον η του Σεπτιου (1823) εσχηθη εις σ. 233.
 του Μονότου μια νέα βασιλεία του Εγγίνου, ης είχε τις
 αρχαίς της καθε του εφεξής φράσας: ο Γεώργιος Φαάα η
 Παραγωγής, ο Ναντε Μωραδίου η Εγγίνου εγγα γενε
 κίνος η Συγγαρίαν η ο Δημήτριος Βίγγρας ούτως
 νοήθησαν με τους πρόχοντες χωρίων τουν Φαάα του
 Δανάειος της Βουγγαρίας, οίοντες ηδου ως έμισοροι.
 είνδω η του Βασσαραβιά, εσι ούτως να συζητα
 νίωσι η προειδομάσων αλλοι ως τις Βίγγρας, ο δε
 Παραγωγής με όσας ηδου είνδω να στρατον δια
 της Μορδανίας (ηγεμονείας του Φαάα η Φαάα) και
 χωρις να στρατωσι της Μορδανίας, να βδαιώσων η
 το προσδιορισκίον ηερος, να συσσωματωδωσι με
 τους Βουγγαίους, και να ευμηνήσωσι όσους ει στρα
 τώσις ηδου ης Συγγαρίαι. αλλ εις του ελαφίαν αυ
 του εσχηθη ησαν στρατοι, η η στρατωμα ημονοκίθη καδ
 αρχας με στρα εσχηδειον και μυσημον φράσας, όσαι
 μεν οι βανόμενοι αρχηγοι, οίοντες ησαν ο Δημήτριος Βίγγ
 ρας Βουγγαριανός, ο Δημήτριος Βίγγρας, ο Δημήτρι
 ος Χιούργος Βίγγρας, ο Γιαννάιος Μορδάνης και Η.
 Βεργίνης, και είνδω εις τα της ευρωπαικής αυτης με
 πορην προσοχην η εσχηδολήτα, ο δε ερπινεσθίως ερπινεσθίως
 είνδω χρημάτα η του Παραγωγής δια να δίδη έδω ανα γρη

X. Εσανίσεις 1821. Παραμύχνης Βαβυλ. Αδριανούσινη

σ. 344.

Το μίσητον γραμμάτων δια τ' ασιόχιδας μ' ἴνυ ἐγγάδι·
 ο παραμύχνης ὅπως μεταχρήσθη τα χρήματα αὐτὰ δια
 τὴν ρηθῆσαν ἰατρίαν, καθὼς ὅσοι ἀπὸ τῶν γαβόντων χρι-
 ματὰ ἐφερχόμενοι μὴ δα χυρία τῆς βασιλευσίας τὰ
 εἶναι αὐτὰ, ἐπιτρέποντες δὲ οὕτως εὐπορασίφοδο, ἢ
 ἴδι δὲν τῶν ἔρινον να ἰεράσωσι ἀπὸ τῆς ἰατρίας,
 (το ὅσῳτον ἀγνῶτος συνέβαινε μὴ ὅσοι) ἢ ἴδι τα ἔ-
 γαδα τῆς τῶν ἐγνήριον

Μεταξὺ δὲ τῶν ἔργων ἰατρίας ἴδο ὁ Κατὸ Μυκά-
 γης ἐγγήριον ὅπως ἐπαινετὴ ὅσα χρήματα ἐπὶ
 τῆς ἰατρίας αὐτῆς, ἀποκρίσας μάλιστα δια το ἴατρο-
 ῶς ὅσο ἴσων Βύζαντος, ἔγνητες ἢ ὅσοι δια να τῶν κρη-
 σῶν μ' ἴνυ ἐγγράσαν αὐτῆς, να ἔδωσι δὲ αὐτοὶ μ' ἴδι-
 ῶτον μίσητον τῆς Βύζαντος ὅπως ἐγγῆρον να συνέδωσαν ἢ
 οὐκ ἐν βασιλευσίας ἀφ' ἧ δὲ ἰδοικασίμων ἐφευρίσσαν
 καὶ οὐκ ἰδοικασίμων ἀρχῆνοι με τῶν γραμμάτων ἴσων τῆς ἰατρίας
 τῶν τῶν οὐκ ἰδοικασίμων ἐγγῆρον να ἐπαινετὴ δια τῶν οὐκ ἰδοικασίμων
 τῆς Μοδανίας, ἔγνητες ἐδοίμεν ἢ τῶν ἴσων, ο ἀρχῆ-
 γας τῆς οὐκ ἰδοικασίμων Βύζαντος ἀπὸ τῆς τῶν τῶν οὐκ ἰδοικασίμων
 Βύζαντος, ἔγνητες δὲ ἢ ἐπὶ τῶν οὐκ ἰδοικασίμων τῆς τῶν οὐκ ἰδοικασίμων
 Βασιλευσίας ἀδοίμων, οἴκτες ἴσων καὶ ἰδοικασίμων τῆς τῶν οὐκ ἰδοικασίμων
 τῶν οὐκ ἰδοικασίμων ἀπὸ τῶν ἴσων τῶν οὐκ ἰδοικασίμων.

Ἄλλα καὶ δὲ τῶν οὐκ ἰδοικασίμων τῶν οὐκ ἰδοικασίμων

Εξανάστασις 1821. Καταμύργους Πάδα Αβριανόσγινης

ψ
75

ντων οι εν Βασσαραβία από την Αρμένιον γαμβρον δ. σ. 234
 Μανουήλ (Γραφίης δε Μήτρα Μπαϊραουόρη) εν
 δίδω ο γένω δίδω ηρχος να ελάξη εν εγγην γουσι. σ. 235
 λυτα η αρχοδρια, μεταμαγίτας εν δίδω ούτως η εν Ηι-
 στίθω δεσ γραφίηδες εγγως, αλλα δεν ηδυνήθη η Κεθερ-
 ντος να ελάξη δίδωε από αυτος, μη μόνον αδι εσπε-
 ρον είναι η δίδω βαρτίδας εν, χωρις να ηεν και η εν
 ρίφη τον εγγην. Μ' ετα δε λυτα εγγαμίδησαν οι εγγη-
 νες η δε ρήρια, εγγαμίδησαν δε εν εν Ηιονόθω.
 και οι αρχηγοι Λαχίνο Δυττόρη, και γοισοι, όσος ασίδα-
 νον ο η καδίστη δε εγγη ηγαμίδησαν δ' αμογίδης οι γρα-
 φίηδες μετα βαρτίων σίης και εν εν οδόνω οι εν
 εσπερραγίδησαν, οι εσπερραγίδησαν χωρις να τους
 ηγίδησιν και εν εγγίδησαν δε εν εν εγγαμίδησαν αυ-
 τος αποκαλι ο Καταμύργους αναχωρήσας αυτό-
 δει, μηδεν η εν εγγαμίδησαν με δε δε Νασυ, η ο εν Νασυ
 εγγίδησαν, ο δε Καταμύργους (1) εσπερραγίδη η δε δε δε

(1) Ο Καταμύργους εγγην εγγαμίδησαν (δε 1823) αμωθεν εν
 δε Μεσογγην εν εν οδόνω δε Μαροουραδός η δε εσπερρα-
 γίδη εν εσπερραγίδη η εν μάχη δε Νεουάρδς εν εν Χαλφη
 Χρήτων. εσπερραγίδη δε και εν εν εσπερραγίδη εν εν εσπερρα-
 γίδη με τον Γενναίον Μαροουράδων, η με δε δε δε δε

W. Λοανύατος 1821. Καταγύργης Πάσης Αδριανουπόλης

76

σ. 235-6

μάχης η βερίγγος της Ελλάδος ετασώδους εορτασθέντος
δε αγίων, και συνταγματικόν όχησιν δούσης η ευδυσία
η την γήινον πατρίδα. διότι δε έχον την διαγωγήν των α-
βαντα να και την Δανίαν διαδρίξαντα.

με το Μανδουλιανό δάγμα. Εργασίαις δε η ευαδόνταρχος
υπό τον Καραιούανον η την μάχην το Χαϊδαρίου, η η την
κατά την Αθήνας εν Δομοσίην μάχην 18 ημερών
υπία. γρά η το δίκοπον η η την φράχον, γρά ην δι-
ησαν και Τουρκίαν και τήν εν το δίκοπον κα-
τά το όμωρ Πάσης. Εργασίαις η την εν Τόβρασι μάχην
μετα του Καραιούανου, και μετά ην εν την Ηρι-
ών μετά το Χαϊδον Μεχμέτ, ότε τρανείθησαν όχη οι
εν την ευραλίαν ευρην ασυδόντες, ενος 22 μόνον δια-
σώδιδαν. Η ο αγαδος ότε αγυιότης απο την όρσην
εφαμονόητον και αντιφράδων στωχίαι να μίση η
μετιρχειδαι τον ραμοσίην εν δανγίαν ομωρα ην
υπία ην τομνηχίας δε τον οβίον εν τω κρηίδει
αυτοφί ασδων όντα, εδρου ητοαίην την εφοδαίρατον και
αδραν δε κατάζασον, ότε γάρα η και το δίκοπον απο δ-
υπία ην γαμωρών δε τρανείθησαν ευδυσίαν.

Τα αποδεικτικά δε αυτά είναι ευδυσίαι η υσος
γραμμεία ως ερεής. Αποδεικτικά δε το όμωρ 1821

Εβραϊσμός 1821. Καρα Γεωργίου Βαβα Αδριανουπόλις Α^α.

77

Εκ της εν τω Συγγνώμης ανθρακιάς δε, υπογεγραμμένον εν σ. 226.
ρα δε Θυρεγίτς Λουμα, δε Ξυλαρτζι Λογγυλίντς, δε Βαργ
Α Βανουίτς, δε Διογενίτς, και δε Μυλίτς Ηγιάδς.

Εβρον Βαβα δε Χρίστς. Περραιβός. δε 1827.

Εβρον Βαβα δε Ναντζη Χρίστς (1833).

Εβρον Βαβα δε Γ. Αγκυροπούτς (1833)

Εβρον Βαβα δε Μαυραίτς, δε Βασιλίδς Αδριανουπόλις, δε.
Α. Βαγιαμούα, και Μιχαήλ Τζουβάντς (1833)

Εβρον Βαβα δε Γ. Ανιαντς, δε Ναντζη Χρίστς (1833)

Εξ αυτών των αποδεδειγμένων βιβλίων εν τα δε περι
αυτς ενδεύδα εξιστορούντα.

Συν. Αδριανουπόλις. Εβραϊσμός εν τω Συγγνώμης εν
δυνα υπολείποντες εν τω Συγγνώμης εν τω Συγγνώμης
γδουρς. Β. εν τω Συγγνώμης εν τω Συγγνώμης δε οι εν
Συγγνώμης (225 η. Ναντζη) αναγεγραμμένως Αδριανουπόλις Βαβα.
γδουρς, 2 Βαβαρς Μιχαήλ Δημητρίου η Μαυραίτς εν τω Συγγνώμης
νυμν Βαβα η μνημονευόμενοι ως διακριθέντες η δε
αδριανουπόλις. η Γ. εν τω Συγγνώμης εν τω Συγγνώμης η
Δ. εν τω Συγγνώμης εν τω Συγγνώμης εν τω Συγγνώμης.

1821 Παράλειψης Κέρρατος Αδελφικότητος.

89. α Di ημερησίας διαταγής (de Υψηλότητος) του 25 Σεπτεμβρίου Αγγλιονας
 υπογράφουσα συμπρωτεύχαι μεν ο Γουίλιαμς γ Μιλέγιας 17. 2. 2000
 Υψηλότητος, Λαμπρωτεύχαι δε γ. - ο Δυνας Η. Δυνα Τ. Β. σ. 89
 υ

γ 292.

292. Επειδή η ενδοχως παύση υπογράφουσα εν υπογράφου-
 σαν εν ταύτη ενίτη υπέρ του Υψηλότητος εντα-
 λείδουχοι, κατά μεν του 17 Νοεμβρίου 1820 ο Κοντς
 Τριενοβαν. κατά δε του 19 98 αὐτὸς ο Γουίλιαμς Γου.
 αὐτὸς. κατά δε του 20 υπογράφουσα Βασιγγες Λεοδα-
 ρης Τερεντογιουδαοις γ ο υπογράφουσα Βεφεόρουσ Δια-
 ραβάνες. κατά δε του 5. 11. 21 Λαυραπίδ 1821
 ο Ευδύμας Βίβερς Λεοδαρ-ορδαίους, ο Ευδύμας
 Γιαννακίους και Καρὰ Γουίλιαμς Κέρρατος ο
 εν Λαυραπίδου.

Εβραϊσμός 1821. Καταμύησης Βαβα Αδριανοβόζιτς Α.

σ. 366... Διακόσιοι μόνον άνδρες βραμκοι εν συν
 ουδαϊστικῶν νῆο γραμῶν του Αδανάου, του Βεγγοβου
 νήοτου Κωδῆραν, του Λεβῆου Δαγγῆρον Ζαυῆνθον,
 του αυταδέλφου Ἰβιαν ὑπὸ τὸν ἄνω Μενεχῆσοι . .
 του Δουμονάου Στανισαν, ἡ του Βεγγου Βαβα
 του Αδριανοβόζιτς, ἐπέβησαν εἰς Ἰβία ἐπιπέλας
 ἐπιπέλας εἰς τὸν ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω
 σουσ ἡ του ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω
 κτηνὴν ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω
 διαφυλάξαι ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω
 α. με ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω
 το γυναικῶν . . . . .

Ἐπιγραφή
 του καχου
 Παπαφῆ ἡ του.
 Ζεῦς. - βα
 ρα Σανκῶν
 Ἰβ. εν Ἰ. Ἰβ.
 Κονσ. Α.
 σ. 362-378.

σ. 367. Ἐποὶν δὲ ἡ ἄνω ἐν συν Ἰβιαν ἐπιπέλας
 διεφθάρησαν ἄνω ἄνω . . ἄνω ἄνω ἄνω
 του ἄνω, ἐπὶ μόνον ο Αδανάου με ἄνω ἄνω
 ἄνω ἄνω ἄνω . . . . .
 ἡ ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω
 το ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω

(αὐτὸς δὲ ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω
 ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω)

σ. 369. Τοιαύτη ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω
 ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω
 ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω ἄνω

Α. Εβραϊσμός 1821 Καταγέγραπτος

σ. 394. «Οι ιδανίους διασείσαντες κατά την ανωτέρω
 μάχην δε Βαλαφίς, Βαρκελώνης δε Κολήρα, γον οχλήμα-
 χος Αδανίους, Καταγέγραπτος, Γεώργιος Βαλαφίους
 Αδανίους, Βαλαφίους Τριπόρας, Βαλαφίους Βα-
 ρα, Στάυρος Μισαήλ Τριπόρας, Μιχαήλ Βαλαφίους
 δε Καταγέγραπτος

5

Βεβαίωσιν αποδοθείς της μάχης δε Συγγείας
 κατά την δόξαν δε ναυαγίων Γεώργιου Βαλαφί.

Μετά την μάχην δε Βαλαφίς / διηγήσει ο ναύαγος
 Γεώργιος Βαλαφί / προσγεύμενος εν της στήνης δε δε δε
 Κλονότιον / συνωμύθησεν μετά δε χειμαρχός Αδα-
 νάος Τριπόρας, γ' ασερμωσίσειεν ινα αχρωδά-
 ηεν η δε τον Βαρκελώνης οπες Βαλαφί και απο εωφο-
 ρην εχθρικών. Ένω δε ποροίμεθα η δε δε, ην δει
 απο ποροίμεθα, δια να ημεθα με δε Βαλαφί δε
 ηρωσίδος μας γ' ο Μισαήλ Κλονότιος κατα δε

(1) Η δε την ιστορίαν Βαλαφί σ. 224 (Ο Βαλαφίος Βαλαφί)
 αναφέρει Μανόλην ανώτα δε Καταγέγραπτον όστι τον ηρ-
 τωσσε εσχηματίσαν γ' τον μετεπειν απο την μάχην.

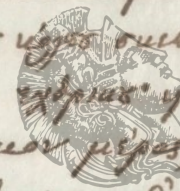

A⁵

1821 Μεταγενέστερος Αδριανόπουλος.
Μάχη Σιγγιρίτς

89

π. 397

θεογονη, ότι η η δίσος η το μέγεθος το σχυρηνιαδος ήταν ασίμ-
 πορα δια τον σιωσον, η ισομείνος, ότι αυτος ηδον αδύνατον να
 αποσπασθουν μια ορμηδισμ προσδωμ το εχθρο με δαπα-
 δήρσαν δια εβόμεν, εν το κωαίς, εδσον πρόσθερας δι-
 α το λωδον ερχον θρας η ου μαυραν ενδείξεν δυδι-
 κως κρένη ευρη γυνία, δια οδοίαν εν εδσας μέγος
 το εβόμεν σχυρηνια. Αυτος, δια εβόμεν εν, αν γι-
 νη το σχυρηνια, δεν κενδυνείομεν. εν εδσας μέγος δια
 χάνταμος τον γαμον το κωαίς ομοεισμετα απο της εβόμεν
 εδσε ισομείνος η ισομείνος εβόμεν η εν εδσας η γυνία, εδ-
 δήρσαν εβόμεν το ρωσισμ μερας εβόμεν εν εβόμεν δεν εβόμεν
 εβόμεν εδσε να γησως μεδ ημωρ κωαίς, δια τον
 εβόμεν του να μη εβόμεν αι ορασραϊδω η εν γορδα
 βίμωρ εν εβόμεν. η εδσε ημωρ κωαίς ενος ονδες
 δαυμασισμιαδα, εβόμεν γαμβάνες δια αναμείας
 μας απο το κωαίς μερας εβόμεν, η εβόμεν εβόμεν
 εβόμεν τον εχθρον μας κωαίς κωαίς. — εβόμεν κωαίς
 με τον ο κωαίς εδσε εβόμεν εβόμεν εβόμεν του
 κωαίς να αρχίω το σχυρηνια εδσε εβόμεν η να το
 εβόμεν

Ο βασιλέυς κ. κωαίς, απο γενναίοφυκος η
 κωαίς κωαίς κωαίς κωαίς η εβόμεν κωαίς
 κωαίς να κωαίς εν κωαίς η εν κωαίς

1821 Παραγεώργης Λαριανός

ός ευρίσκετο, αν η μεγάλη δε υψοροσύνη η δε υψοροσύνη σ. 397.
 δε βροχημαίς δε δεν εμαγον τους γραδιώδες εν γειγ να
 τον δεινύσαντας και τον απογρέωντας. Η μελα περιεργονή-
 βως απούριος η εσημονη δε κλοντογόνη δε εράμα ην
 κλωδες δια δε κοιναν και ιδιον συκρίρας, και οι ανδρα-
 σοι δε κλωντογόνη, οιδνεσ ηρχισαν να υσρατύντασ εν
 ημασ, και εροφίντοσ αναστασίωσ ην δινε. διο η
 γέσημεν δε αυτω κλοντογόνη, οδι, αβ' ο κλωντογόνησ ευρί-
 σθη αποραστίωσ εν γειγ να ην αυτω δε οχίωσ, ε-
 πορεσε να μην ενω η ο ιδιος, δια να δε υσρατύντωσ
 ενάμα άδαντες, η ουχι να απερατύντωσ εν ην ρωστικων
 ην. ην εβαίριον εξαγατίνε δια να ηδησε εσρα δε τον
 δογόνη άρτον δια τους γραδιώδες και αυτίνεσ απο-
 δομης αποερίθη ην ανδρώσων και, οδι άρτασ διδεται
 προς μόνος ενωσ, οιδνεσ βέρδοσ κερμασ εχθρομασ.
 Ταίνεσ η δε? βοταίνεσ ύδρευ και υσρατύντωσ εν κέ-
 ρουσ του υσρατύντωσ κλωντογόνη, αποερατύντωσ ο χει-
 αρχεσ Αδαντίωσ και εγω εν δε ανθρωπύ μέρωσ, δια σ. 398
 να βαρμαγίσωμεν τον στήνωσ, να αστασίωσ ταχίωσ, δια
 να διομη εν υσρατύντωσ δε γραδο. Η αν δεν αποστέλλωσ
 ην η ευγαμωτόνησ του, τον κλωντογόνησ εσρατύντωσ η ανδρ-
 οδοσων ην ανδρώσων, οιδνεσ ην ανδρώσων η ανδρώσων, εγω δε
 εγω και διομης εσρατύντωσ η. Χωρισ αγρωστίωσ εσρατύντωσ

σ. 398

γιατί σου, και οι δύο ονδίνες αφημένας δια ευραγωγίας
ως μας ασπράσαν ήδη μετά σου να αυτές έχω εγγύς
φραδιάς, αλίνας πδιήσαν να τους απορδίσωσαν πδην
ρωσσων έχω, και εσθλόν εν θαλάσσο και πδω ναλαρ.
θίσιον (καρκαλίαν).

Το μοροδοιόσαντες προς τον αρχηγόν, εταροεινάσαν
ηδη αντιστόντες αυτόν να έχω, δια να παραγάθω την
δίοιμσιν δε φραδέ, εν εθάρμει μανδαινοχρω, οθ και
εθα δια γόγυ, εν μέγιστος από γυνιαύρ, εμθίνεν πδω
καταρδίσω. Ζουγμίνος απ' ο δια της εροφροσής σου
μας υγέρησε και ήθελε εμθίνω, αποχέτω σου δέν.
θελίνα και σου δεσπότ. Αδίκη και ο απογιστοκος
ανέβησαν εν δια δια εν σου καρδίαν μας, εχέουδες
σου μεροφθίω δε φραδιάς κλανδαινοχρω, οθω και
εταροεινάσαν ερραυούς γ ερηνός.

Την κατάρω ο γην πδω δια 16 θονίς, ο αρχηγός Α
δανίος και εγώ ευνήσαμεν προς το εθάνω μέγος
σου έχω, δια να κάμωμεν σου θρίσαν να ενθαμώσω-
μεν σου εταροεινάσαν εθίγανον Δοίμω, όφτι ήλου
πδω ρωσσων καταρδίσω, και οθω, επιν ποσέθι, όχε
μας συμβήωσθ να απορδίσωεν καδ' ότα δια ίχνη σου
κλανδαινοχρω, και να σου συμβηροδίσωεν το, δι εσπρω
ηδη η απορδίσωεν. Μη δυνδέντες όμωσ, απ' ο εσπρι-

152) εσοίσαυ. Σαγδσα δε ννοφ, διέμοσε इन μάχων Σαίδης, σ. 399.
μάχων इन Σαίμας γεγομένων.

Παρο इन μάχων Σαίδης ο κείριος Σαμοβαίους μερὸν δι-
ναρίσθω ως κρηες το οἶον.

Αιδισι κωσαρογομηδατε η σιδαζι με διασικαζε .

Βεν κηρόμας η μάχης, περιγράφω σαδ इन εντοζον δι-
α δος εγγνας μάχης, δε Σαζηνίς, η κωμίντων. διότι η δούζη σ. 400
οτι ως περι αυτες η εμαρην η Σαζηνίς ο ρυδης γενναίος
απο κασιδαν Σαίργης Σαβα, Σαζηνίς κωδ οζα σχεδον.
μη इन αζιόζου περιγράφω δε Σαζηνίς ο ρυδης Σαμο-
βαίους... Σαδ δε ο κείριος Σαζηνίς δεν αναρίσθω η ανα-
ρίσθω Σαζηνίς κωδ, γοιη η διασικαζε η Σαζηνίς δε εγγνα-
υς Σαδς... ηδης Σαδς εγγνα οιδης

Το σήμα σπουδευμίνον απο 10 κωνόνια η 150
σζοίσε Σαδς, οι Σαδς σχεδον νησιωδες, ηδης απο इन ο-
κείριου δε κηρικό Σαδς Σαζηνίς Σαζηνίς Σαζηνίς
δε, δε Σαζηνίς κωμίντων Σαζηνίς Σαζηνίς, δε κασιδαν
Αδριανού Σαζηνίς Σαζηνίς Σαζηνίς ηδης Σαζηνίς Σαζηνίς
Σαζηνίς इन Σαζηνίς, αζι δε इन εγγνα εν Σαζηνίς Σαζηνίς
Σαζηνίς η δε κασιδαν Σαζηνίς Σαζηνίς Σαζηνίς. Το σζοί-
κωνόνια, η ανδρας εγγνα Σαδς, αζι κωμίντων η इन Σαζηνίς

